

ver gener, og andre har vi ingen afløsere for. Det ville være nemt at gøre det samme, vi har gjort med ftalater osv., hvis vi kunne erstatte dem med noget andet, men her taler vi altså om nogle bromerede flammehæmmere, der ikke findes noget alternativ til. Hr. Jørn Jespersen har det heller ikke.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er godt, vi er enige om, at det, vi skal arbejde hen imod, er et forbud på EU-plan. Det, vi så har tilbage, er en diskussion af midlerne, om hvordan vi fremmer det.

Jeg bliver nødt til at spørge ministeren: Går det efter ministerens opfattelse hurtigt nok med at komme frem mod det forbud? Det gør det ikke efter SF's opfattelse. Vi synes, det er helt utilstedeligt, at stoffer, om hvilke vi ved, at de er kræftfremkaldende, giver leverskader, er reproduktionstoksiske osv., findes alle steder i vores omgivelser. De kan findes i modermælk og i børns blod. Det er ikke acceptabelt, og vi synes, det går alt for langsomt i EU. Er ministeren enig i det? Og hvis ministeren er enig i det, hvad er så alternativet til, at vi sætter lidt skub i processen ved at provokere ved at lave nogle nationale forbud?

Hvad er ministerens alternativ? Er det at blive ved på den hidtidige måde med at arbejde og argumentere og se på, at lobbyister udhuler hele processen, og ellers bare vente tålmodigt – vente, vente, vente, på trods af at situationen er helt uacceptabel? Hvad er alternativet?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Alternativet er jo, at der ikke bare er ord, men at de også resulterer i handling. Hver gang vi finder nogle bromerede flammehæmmere, der kan identificeres som værende farlige, skal der udstedes forbud imod dem.

Der er nogle nye bromerede flammehæmmere, HBCD og TBBPA, som er under risikovurdering i EU. Det er Sverige, der står for vurderingen, og det ser ud til, at der nu er grundlag for at kunne foreslå anvendelsesbegrænsninger for de stoffer. Så kommer vi videre, og så støtter vi et forbud. Når den danske Miljøstyrelse finder frem til ny viden om bromerede flammehæmmere, sender vi den til EU-systemet, og så indgår den i den almindelige procedure med henblik på at få de stoffer forbudt.

Det er det, der giver resultater, og det er det, der gør, at flere og flere stoffer kan blive udfaset. Men vi kommer desværre ikke uden om, at for nogle af de stoffer har vi ikke noget alternativ, og det har hr. Jørn Jespersen heller ikke. Lad os f.eks. tage computere. Hvis vi skal undgå, at computere bryder i brand, er det jo ikke fuldstændig ligegyldigt, om vi har et alternativ, eller om vi ikke har et alternativ.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er helt enig med miljøministeren i, at det, det først og fremmest drejer sig om på dette område, er at få et stærkt internationalt samarbejde. Ligeledes er jeg helt enig med hr. Jørn Jespersen i, at det går altså utrolig langsomt, og at det er meget svært som national politiker at blive ved med at sidde med hænderne i skødet og ikke gøre noget som helst.

Kl. 16.05

Jeg synes, at f.eks. på ftalatområdet har vi gjort noget fornuftigt. Vi har lagt afgifter på ftalaterne, og det har bidraget til at fremme en renere teknologi, for det er som om, at når ting bliver dyrere, fremmer det opfindsomheden. Når først producenter skal betale afgift for et kemikalie, begynder de at tænke sig om: Kan vi gøre det anderledes?

Det er derfor, jeg vil bede miljøministeren overveje, om vi alligevel ikke også kunne bruge afgiftsinstrumentet på dette område. Jeg kan godt se problemet med, at tv-apparater kan indeholde forskellige mængder af bromerede flammehæmmere, men er der ikke andre områder, hvor de bliver brugt, og hvor det sådan set er ret givet, hvilke mængder der er tale om, f.eks. i den danske produktion? Nogle steder importerer man jo simpelt hen visse mængder af bromerede flammehæmmere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg tror, vi skal passe på med, hvad vi paralleliserer til. Jeg kunne også rent umiddelbart være fristet af en parallel til ftalater, men der er bare det problem, at når vi taler om nogle af de bromerede flammehæmmere, vil der påhvile Danmark en overordentlig stor bevisbyrde, hvis vi skal kunne bevise, at der er risici ved nogle af dem, der ikke betragtes som risikable i dag. Det er jo betingelsen for, at vi kan gå enegang.

Det ville også være betingelsen for, at vi kan gå enegang rent afgiftsmæssigt. Kommissionen